

Maanedssblad har for lidt Plads til de ny Spørgsmaal, der komme frem, og Abonnenterne gaa jævnt nedad. Ingen af de andre Kvindeblade ere vi heller rigtig glade ved, — det ene kan ikke en Gang faas særskilt. Vi mene derfor, at „Kv. o. S.“ maa udvides til Ugeblad og udgaa i større Format for at skaffe Plads til de brændende Spørgsmaal. Kan dette ikke ske, maa Bladet gaa ind. Vi stille derfor Forslag om at prøve Forsøget med Fru J. Monrad som vedblivende ansvarshavende Redaktør og Frk. Annette Jensen som Medredaktør. Vi tage da ogsaa de arbejdende Kvinders Sag paa vort Program, og vise vi derved vor Interesse for de sociale Spørgsmaal, have vi Haab om Samarbejde med de arbejdende Kvinder, lige som ogsaa Bladet vil optage Fagforeningsmeddelelser fra de kvindelige Fagforeninger.

Bladet vil koste 50 Øre + Postpenge: 7 Øre Kvartalet og maa bestilles paa Posthusene (paa Landet hos Landpostbudene). De nuværende billigere Ekspl. til Kredsene ville falde bort. Men vi faa jo 4 Numre i Stedet for 1 for omtrent samme Betaling. For de nuværende Abonnenter, der ønske Bladet til Indbinding, ville de vigtigste Artikler i Oktober Kvartal blive samlede i 3 Hefter og sendte som sædvanlig, da det af flere Grunde er nødvendigt at begynde til Oktober. Det bemærkes, at det særlig er Frk. Kirstine Frederiksen, hvem „Dansk Kvindesamfund“ har saa meget at takke for, der staar bag ved dette Forslag.“ Taleren oplæste derefter Overslaget over Trykningsudgifter m. m. og nævnte Garantisummen, der maatte skaffes til Veje.

Højskoleforstander *Dolleris* havde i de 4 Maaneder, „Kvindernes eget Blad“ udgik, læst det med stor Interesse. Frk. Jensen havde behandlet de sociale Spørgsmaal med dyb Forstaaelse og — som han syntes, fri for alle socialistiske Skyggesider.

Fru *Stampe Feddersen* var derimod bange for, at det vilde blive vanskeligt for Frk. Jensen at forene Arbejdet for de arbejdende Kvinder med „Kvinden og Samfundet“s hidtidige Virksomhed. Hun fandt det underligt, at man ikke her havde fremlagt Frk. Jensens tidligere Blad. Der var paa sine Steder en bitter Tone i dette, som man nødigt skulde komme ind paa. Det var dog ikke nødvendigt at støde de bedrestillede Kvinder, ikke nødvendigt at være bitre mod de store for at hjælpe de smaa.

Frk. *Redder* ønskede at vide, hvor stor en Plads der skal overlades til Fagforeningsmeddelelser.

Fru *B. B. Nielsen*: „Forslaget staar paa, om vi skulle gøre denne Forandring eller om „Kvinden og Samfundet“ skal